

Verkningslöst motstånd

En tematisk analys av genusnormer i *Love Island Sverige* säsong fem

Sandra Sandahl Holgersson

GNVK22 VT 26

Kandidatuppsats 15 hp

Avdelningen för genusvetenskap

Lunds universitet

Handledare: Jamie Woodworth

Abstract

This study examines how Love Island Sweden Season five functions as a norm-producing arena for gender through a thematic analysis with a deductive approach of four episodes. The aim is to explore how the program both reproduces and challenges contemporary gender norms, and how participants' actions are shaped within these structures. The findings show that the program does not primarily enforce gender norms through explicit rules, but rather through the construction of situations in which normative behavior appears natural, rational, and necessary. The show's format, including games, ceremonies and audience voting mechanisms, reinforces a heteronormative framework in which coupling becomes a condition for social survival.

The analysis is grounded in Judith Butler's theory of gender performativity, Raewyn Connell's concept of hegemonic masculinities and femininities, together with Stuart Hall's theory of representation, and Michel Foucault's concept of panopticism. The results indicate that gender is produced through a combination of structural, institutional, and affective mechanisms rather than individual choices alone. Furthermore, the study highlights the role of "superfans" as an institutionalized form of audience power that contributes to normative regulation within the show.

Overall the study argues that reality television should be understood as an active site in the production of gender norms rather than a neutral reflection of society.

Nyckelord: Genusnormer, normskapande, performativitet, heteronormativitet, publikmakt

Keywords: Gender norms, norm production, performativity, heteronormativity, audience power

Innehållsförteckning

Abstract.....	2
Nyckelord.....	2
Innehållsförteckning.....	3
1. Bakgrund	4
1.2 Love Island.....	5
2. Syfte och forskningsfrågor	7
3. Forskningsfältet.....	8
4. Teori	11
5. Metod	15
5.1 Etiska överväganden	17
5.2 Material och urval.....	19
6. Analys.....	20
6.1 Heteronormativitet som strukturellt villkor	20
6.2 Skenbar normkritik som förstärkningsmekanism.....	23
6.3 Publikmakt och panoptisk kontroll.....	25
6.4 Normbrott och dess neutralisering	29
7. Slutsatser.....	32
8. Referenslista	38

1. Bakgrund

Denna uppsats ska undersöka hur genus konstrueras och representeras i säsong fem av *Love Island Sverige* (2026). Hill (2015, s. 39) skriver att reality-TV är en viktig del av många människors vardag och ger möjlighet att analysera hur sociala normer och genus framställs i mediala sammanhang, vilket gör formatet aktuellt och relevant. Dessutom erbjuder genren exempel på hur deltagare framställs som "sig själva" samtidigt som de ingår i en tydligt producerad kontext, vilket gör formatet relevant ur ett genusteoretiskt perspektiv. (Hall 2013, s. 39)

Även om reality-TV ofta framställs som underhållning spelar genren en viktig roll i att forma och reproducera normer kring kön och relationer. Genren har under de senaste decennierna blivit en central del av det samtida medielandskapet och bygger ofta på sociala interaktioner, romantiska relationer och konkurrens mellan deltagare. Program som *Love Island Sverige* når en bred publik och har därmed stor potential att påverka hur normer kring kön, relationer och identitet förstås och reproduceras i samhället. Genom att presentera vissa beteenden, kroppar och relationer som mer önskvärda än andra kan reality-TV bidra till att normalisera specifika genusideal. (Nichols 2019)

Hall (2013, s. 171) fortsätter skriva att frågor om genus och representation är centrala i samtida politiska och kulturella diskussioner och gör därför populärkulturella sammanhang särskilt viktiga att studera. Reality-TV utgör en relevant kontext eftersom det kombinerar "verkliga" personers agerande med en tydlig medieproduktion vilket innebär att normer både levts ut och samtidigt formas genom programmets struktur och presentation. Reality-TV blir därmed en viktig arena för att studera hur normer inte bara speglas utan också aktivt skapas och förhandlas.

Studien motiveras av att deltagare i realityprogram ofta både följer och utmanar normer kring maskulinitet och femininitet i sina handlingar och interaktioner. Samtidigt påverkas dessa

representationer av programmets produktion såsom klippning, narrativ och visuella val. (Butler 2007)

Mot denna bakgrund analyseras TV-programmet som en normskapande arena för genus där både deltagarnas agerande och programmets utformning samverkar i skapandet av sociala och kulturella betydelser. Detta väcker frågor om hur genus konstrueras, reproduceras och utmanas i *Love Island Sverige*, vilket ligger till grund för studiens forskningsfrågor.

1.2 Love Island

Love Island är ursprungligen en brittisk reality dejtingserie som hade premiär 2015. Programmet handlar om att en grupp unga singlar (kallade Islanders) som lever isolerade från omvärlden i en lyxvilla konstant övervakade av kameror. Målet för deltagarna i detta realityprogram är att hitta kärleken, bilda par och vinna publikens hjärtan för att till slut vinna en summa på 50 000 pund. Det som gör *Love Island UK* verkligt unikt och nyskapande är att programmet utspelar sig live och att de via en app ger tittarna en unik chans att agera matchmakers och att påverka handlingen i dejtingprogrammet. Det innebär att tittarna hela tiden har möjlighet att vara med och bestämma vilka nykomlingar som får komma in, vem som ska få gå dejt med vem, vilka som åker ut och slutligen vilket kärlekspar de tycker förtjänar att vinna priset som årets Love Island par och den åtråvärda prissumman. För att stanna kvar i programmet räcker de däremot inte enbart att bilda par. Deltagarna behöver även framstå som romantiskt trovärdiga, attraktiva och omtyckta av både andra deltagare och publiken. (*Love Island UK*, 2026)

Programmets upplägg bygger därför på att deltagarna kontinuerligt bedöms utifrån hur väl de lyckas leva upp till föreställningar om kärlek, relationer och social attraktivitet. Dessutom handlar de också om en så kallad parbildning som går ut på att deltagarna måste para ihop sig med varandra, och den som står utan partner vid en "re-coupling" riskerar att få lämna villan. Att vara singel i Love Island-villan innebär en sårbar position eftersom deltagare utan partner riskerar att elimineras. Nya deltagare, nya singlar även kallad "bombshells" kommer in i

villan med jämna mellanrum för att röra om i grytan och utmana de existerande paren. Men på vägens gång stöter de på utmaningar där öborna deltar i olika tävlingar, ofta fysiska hinderbanor eller lekfulla utmaningar som testar deras kemi eller förtroende för varandra. Öborna måste dessutom dela säng och leva som par vilket leder till intriger och dramatik. (*Love Island UK*, 2026)

TV-programmet *Love Island UK* (2026) har tre speciella kritiska moment det första är "The firepit" som innebär att det är där deltagarna har sina dramatiska omparningar och utröstningar ofta ledda av programledaren. Ett annat kritiskt moment är publikröster för det som gör detta reality-program unikt är att tittarna utifrån kan rösta på sina favoritpar eller individer och de som får minst röster riskerar att åka ut. Det sista kritiska momentet som också är det mest omtalade är Casa Amor som är en klassisk vändning där deltagarna delas upp i två villor och får träffa en helt ny grupp singlar vilket sätter de befintliga förhållandena på hårda prov. (*Love Island UK*, 2026)

Dejtingprogrammet har även anpassats till flera länder däribland Sverige. Den svenska versionen av *Love Island Sverige* hade premiär 2018 och sändes på TV4. Programmet bygger på samma grundkoncept som originalet *Love Island UK* där deltagare lever tillsammans i en villa, bildar par och deltar i olika utmaningar och omparningar. Precis som i den brittiska versionen sker parbildningar och utröstningar löpande och nya deltagare även kallade bomber introduceras för att påverka dynamiken i gruppen. Programmet spelas dessutom in i samband med att de sänds en så kallad near live-produktion där tittarna haft möjlighet att rösta på sina favoritdeltagare och därmed påverka programmets utveckling. (*Love Island Sverige*, 2020)

Däremot efter uppehållet av dejtingprogrammet har den svenska versionen genomgått vissa förändringar över tid. I senare säsonger från och med 2023 har programmet inte sänts live på samma sätt som tidigare vilket skiljer det från original formatet. Detta upplägg har inspirerats av *Love Island Australien*. Det betyder att programmet sänds i efterhand och så kallade superfans rekryteras. Istället för att tittarna ska tycka till i realtid kommer handplockade superfans påverka det som händer under inspelningen istället. Däremot när den stora finalen äger rum är de tittarna i TV-soffan som bestämmer men eftersom programmet inte sänds live

kommer produktionen spela in tre olika vinnare som får beskedet att de vunnit. Men sedan att det bara ett av paren som faktiskt vinner vilket är det som kommer sändas i TV. (*Love Island Sverige*, 2023)

2. Syfte och forskningsfrågor

Syftet med denna studie är att undersöka hur realityserier bidrar till skapandet och upprätthållandet av genusnormer i dagens medielandskap med fokus på *Love Island Sverige*. I ett samhälle där medier spelar en central roll i formandet av föreställningar i populärkulturella sammanhang är reality-TV särskilt intressant eftersom genren ofta framställer sociala interaktioner som autentiska, vilket kan bidra till att normalisera vissa beteenden och ideal. Vidare syftar studien till att skapa en djupare förståelse för hur genus uttrycks genom deltagarnas handlingar och interaktioner samt hur dessa kan bidra till att både reproducera och utmana etablerade normer kring maskulinitet och feminitet, samt hur programmets produktion och representation påverkar dessa processer. Dessutom eftersom programmet *Love Island Sverige* bygger på ett internationellt format med ursprung i Storbritannien är det även relevant att beakta hur dessa strukturella och konceptuella ramar bidrar till att forma de genusnormer och sociala handlingar som framställs i programmet.

Frågeställningar

- Hur fungerar *Love Island Sverige* som en normskapande arena för genus i dagens medielandskap?
- Hur reproducerar och/eller utmanar deltagarnas agerande samtida genusnormer i programmet?

3. Forskningsfältet

Reality-TV utgör ett omfattande forskningsfält inom medie- och kommunikationsvetenskap samt genusvetenskap där forskningen i stor utsträckning fokuserar på hur mediala representationer bidrar till konstruktion och reproduktion av sociala normer. Centralt inom detta forskningsfält är förståelsen av hur verklighet framställs i medier och hur dessa framställningar påverkar publikens uppfattningar om till exempel relationer, identitet och genus. Reality-TV är särskilt intressant i detta avseende eftersom genren bygger på en föreställning om autenticitet där deltagarnas handlingar och interaktioner framställs om “verkliga” även om de i hög grad formas av produktionella val.

Tidigare internationell forskning inom forskningsfältet är Hill (2015, s. 2, 39) där hon argumenterar för att reality-TV inte enbart speglar verkligheten utan aktivt konstruerar den. Genom urval, klippning och dramaturgiska strukturer skapas berättelser som framstår som autentiska vilket bidrar till att vissa beteenden och ideal normaliseras. Detta innebär att reality-TV kan fungera som en normskapande arena där föreställningar som könsroller, relationer och sociala hierarkier reproduceras och sprids till en bred publik. Samtidigt öppnar detta för att analysera hur dessa normer inte bara reproduceras utan också kan utmanas och omförhandlas inom ramen för programmen.

Inom detta forskningsfält har dating-realityformatet fått särskild uppmärksamhet eftersom dessa program tydligt synliggör normer kring femininet och maskulinitet genom sitt fokus på romantiska relationer. När de gäller forskningsfältet finns det mer internationell forskning om *Love Island* än i svensk forskning. Denby (2021, s. 6) skriver om genusnormer, sexism och fokuserar på de kvinnliga deltagarna i programmet. Hon analyserar hur kvinnliga deltagare framställs och visar att de ofta positioneras inom relativt snäva ramar för femininet. Egenskaper som utseende, sexualitet och emotionellt uttryck ges stort utrymme samtidigt som dessa egenskaper värderas och problematiseras på ett sätt som riskerar att reproducera sexistiska föreställningar. Kvinnors beteenden granskas ofta mer kritiskt än mäns vilket bidrar till att reproducera eller upprätthålla ojämlika maktförhållanden mellan könen.

Ytterligare tidigare forskning på internationell nivå är Nichols (2019) som fokuserar på maskulinitet och hegemoniska normer i *Love Island UK*. Hon skriver hur maskulinitet konstrueras i programmet och att den tidigare forskningen visar att hegemoniska maskulinitetsideal som dominans, självsäkerhet och konkurrenskraft ofta premieras, särskilt i relation till romantiska val och social status inom gruppen. Dessa idel förstärks genom programmets tävlingsmoment och sociala dynamik där deltagare kontinuerligt jämförs och värderas. Samtidigt framkommer att alternativa uttryck för maskulinitet i viss mån får utrymme vilket tyder på att genusnormer både kan reproduceras och utmanas inom reality-TV formatet. Nichols (2019, s. 6–7) visar exempelvis hur vissa manliga deltagare uttrycker känslor och emotionell sårbarhet öppet. Ett exempel är deltagaren Jack Fowler som berättar om hjärtesorg och beskriver hur svårt det kan vara för män att prata om känslor, vilket av tittarna uppfattades som ett brott mot traditionella maskulinitetsideal.

Tillsammans visar Denby (2021) och Nichols (2019) att programmet *Love Island* fungerar som en komplex arena där genusnormer både reproduceras och utmanas. Däremot vissa beteenden förstärker traditionella könsroller men det finns också situationer där dessa normer ifrågasätts eller omförhandlas. Exempelvis beskriver Denby (2021, s. 7) hur deltagaren Maura Higgins ifrågasätter föreställningen att kvinnor som är öppna kring sexualitet automatiskt är sexuellt tillgängliga. Detta visar hur traditionella genusnormer både kan reproduceras och utmanas inom programmets sociala dynamik. Detta gör programmet särskilt relevant att studera ur ett genusvetenskapligt perspektiv eftersom det möjliggör en analys av hur normer skapas i samspel mellan deltagare, produktion och publik.

När det gäller en svensk kontext är tidigare forskning om reality-TV och genus mer begränsad men befintliga studier visar att liknande normskapande processer förekommer. Kroon (2025) analyserar det svenska programmet *Hotell Romantik* och visar hur genus och maktdynamik konstrueras genom deltagarnas representationer och programmets narrativa struktur. Studien visar att kvinnor och män framställs på olika sätt där genusnormer både reproduceras och i vissa fall utmanas. Studien understryker att även svensk reality-TV bidrar till att forma föreställningar om kön och relationer vilket gör genren relevant att studera ur ett genusperspektiv även i en svensk kontext.

Detta visar att reality-TV även i en svensk kontext fungerar som en betydelsefull arena för skapandet av genusnormer. Samtidigt är det viktigt att problematisera i vilken utsträckning resultat från olika problem kan generaliseras. Programmet *Hotell Romantik* skiljer sig från *Love Island* vad gäller målgrupp, deltagarsammansättning och format vilket innebär att genuspresentationer kan ta sig i olika uttryck beroende på kontext. Detta gör det särskilt relevant att studera specifika program för att få en mer nyanserad förståelse av hur genusnormer konstrueras i olika typer av reality-TV.

När det kommer till svensk forskning finns det ingen tidigare forskning som analyserar *Love Island Sverige* specifikt. Den internationella forskningen ger viktiga insikter om formatets funktion men är huvudsakligen baserad på den brittiska versionen och tar därmed inte hänsyn till kulturella och mediala skillnader i Sverige. Samtidigt visar svensk forskning att reality-TV kan vara normskapande men har inte riktat fokus mot denna typ av globalt datingformat i en svensk kontext. Detta skapar ett tydligt forskningsgap och studien fyller därför detta behov genom att analysera realityprogrammet ur ett genusperspektiv och undersöka hur den fungerar som en normskapande arena.

Detta innebär att det saknas kunskap om hur genusnormer konstrueras, reproduceras och eventuellt utmanas i *Love Island Sverige* samt hur programmets specifika struktur och representationer påverkar dessa processer. Mot denna bakgrund syftar studien till att undersöka hur *Love Island Sverige* fungerar som en normskapande arena för genus. Genom att analysera deltagarnas handlingar och interaktioner bidrar studien med ny kunskap om hur genusnormer reproduceras och/eller utmanas i ett svenskt medielandskap. Därmed positionerar sig studien i relation till tidigare forskning genom att kombinera ett etablerat internationellt forskningsfält med en underutforskad svensk kontext vilket tydliggör dess originalitet.

4. Teori

I studien undersöks reality-TV programmet *Love Island Sverige* och valet av teorier är Judith Butler och Stuart Hall. För att undersöka detta används teori om genus samt media och analys. I den mer abstrakta nivån används Butlers teori om genus som performativt. Butler (2007, s. 52, 78) menar att genus inte är något stabilt eller inneboende utan något som skapas genom upprepande handlingar och sociala praktiker. Genom att individer agerar på vissa sätt i enlighet med normer kring maskuliniteter och femniteter bidrar de till att reproducera dessa normer. Dessutom finns det möjlighet att utmana normerna genom avvikande handlingar. Butlers teori är central för studien eftersom den möjliggör en analys av hur deltagarna genom sitt beteende, språk och kroppsspråk i *Love Island Sverige* både reproducerar och utmanar genusnormer.

I *Love Island Sverige* kan upprepande handlingar som till exempel tävlingsbeteenden hos manliga deltagare eller emotionellt stöd mellan kvinnliga deltagare ses som performativa uttryck av genusnormer. Genom att analysera dessa handlingar går det att se hur normer både reproduceras och i vissa fall ifrågasätts till exempel när kvinnliga deltagare agerar mer aggressivt eller tar initiativ i relationer. Butlers teori (2007, s. 52, 78) ger en teoretisk ram för att förstå genus som socialt konstruerat vilket är centralt för att tolka deltagarnas handlingar och kroppsspråk som en del av performativ reproduktion av normer.

För att komplettera Butlers mer abstrakta förståelse används även en mer tillämpad teori nämligen Stuart Halls teori om medial representation. Hall (2013, s. 215) betonar att medier inte enbart speglar verkligheten utan aktivt är med och skapar den genom hur människor, relationer och normer framställs. Genom val av klippning, narrativ struktur och visuella uttryck kan visa beteenden och ideal framhävas som mer önskvärda än andra. Det innebär att medier fungerar som normskapande arenor där publiken får en bild av vad som anses vara "normalt". (Hall 2013, s. 215)

I studien används Halls teori för att analysera hur *Love Island Sverige* som realityprogram bidrar till att skapa och reproducera genusnormer. Det handlar till exempelvis om vilka typer av relationer som lyfts fram, hur deltagare framställs beroende på kön samt vilka egenskaper som kopplas till maskulinitet och femininitet. Programmet *Love Island Sverige* styr vilka situationer som framhävs genom klippning, musik och kameravinklar. Till exempel kan deltagare som följer traditionella könsnormer framställas mer positivt medan de som bryter mot normer visas som problematiska eller avvikande. Realityprogrammet fungerar på detta sätt som en normskapande arena vilket Hall betonar som centralt i medieanalys. Halls teori (2013) är mer tillämpad och konkret vilket gör den användbar för att analysera representation på programnivå och hur medieproduktion förstärker genusnormer.

Genom att kombinera Butlers (2007) teori om genus med Halls (2013) tillämpade teori om representation möjliggörs en bredare analys av både individers handlingar och medias roll i att forma normer. Butler bidrar med en förståelse för hur genus skapas i praktiken genom deltagarnas agerande medan Hall ger verktyg för att analysera hur dessa handlingar framställs och förstärks i ett mediasammanhang. Tillsammans skapar dessa teorier en stabil teoretisk grund för att besvara studiens forskningsfrågor.

Några begrepp som blir relevanta och som kan kopplas till Butlers och Halls teorier är Raewyn Connells begrepp hegemonisk maskulinitet. Connell (1996, s. 109) skriver att hegemonisk maskulinitet inte är medfödd eller naturlig utan snarare konstrueras och upprätthålls genom sociala processer och maktrelationer. Begreppet kan användas för att analysera vilka ideal som förstärks i programmet till exempel fysisk styrka, konkurrens eller emotionell återhållsamhet hos män. Hegemonisk femnitet kan synas i deltagarnas utseende, sociala kompetens och relationella beteenden. Begreppet är relevant för att förstå hur vissa beteenden och egenskaper framhålls som önskvärda och normerande medan andra marginaliseras eller framställs som mindre acceptabla. Det kopplar direkt till Butlers teori om performativitet eftersom ideal reproduceras genom deltagarnas handlingar och interaktioner.

Det andra begreppet är heteronormativitet, genom att analysera romantiska relationer i programmet går det att se hur heterosexualitet och traditionella könsroller ofta framställs som

norm, vilket påverkar både deltagarnas handlingar och publikens tolkning av genusnormer. Jamieson (1999, s. 484) visar i sin analys av heterosexuella relationer att dessa ofta präglas av en spänning mellan idealet om jämlikhet och den strukturella ojämlikhet som faktiskt existerar. Par arbetar aktivt för att upprätthålla en känsla av äkthet och jämlikhet trots att ojämlikhet kvarstår i praktiken där kreativ energi läggs med andra ord på att dölja ojämlikhet snarare än att förändra den.

Jamieson (1999, s. 490) visar också att intimitet och kärlek i heterosexuella relationer ofta konstrueras inom ramen för kulturella ideal som inte stämmer överens med vardaglig praktik. Detta perspektiv är relevant för förståelsen av hur *Love Island Sverige* konstruerar ett narrativ om äkta kärlek och genuina känslor samtidigt som programmets format strukturellt reproducerar heteronormativa maktrelationer på liknande sätt som paren i Jamiesons studie upprätthåller en illusion av jämlikhet. Detta begrepp är centralt för att förstå hur *Love Island Sverige* upprätthåller vissa relationella och sexuella normer samt hur dessa framställs som naturliga och önskvärda. Heteronormativitet kan också kopplas till Hall (2013, s. 63) eftersom programmets produktion klippning, narrativ och visuella val förstärker dessa normer i publikens uppfattning. Därför i en reality serie som *Love Island Sverige* där fokus handlar om heterosexuella romantiska relationer blir detta särskilt relevant eftersom deltagarnas handlingar ofta utspelar sig inom ramarna för sådana normer. Dessa begrepp används i analysen för att konkret identifiera och tolka hur genusnormer uttrycks och reproduceras samt utmanas i programmet.

Butlers (2007, s. 52,78) teori om performativitet är särskilt relevant för att analysera hur genusnormer skapas och upprätthålls genom upprepade och performativa handlingar i heterosexuella kärleksrelationer. Butler (2007, s. 91) introducerar även begreppet den heterosexuella matrisen som beskriver hur kön, genus och begär kopplas samman i en normativ struktur där heterosexualitet framstår som naturlig och självklar. Inom denna struktur förväntas kvinnor och män inta komplementära och binära roller där romantiskt och sexuellt begär riktas mellan könen och där andra former av relationer marginaliseras eller osynliggörs.

Begreppet är relevant för denna studie eftersom *Love Island Sverige* bygger på ett format där relationer organiseras genom reglerad parbildning mellan kvinnor och män. Detta innebär att deltagarnas val och interaktioner sker inom en redan etablerad heteronormativ struktur vilket gör det möjligt att analysera hur programmet både reproducerar och normaliserar dessa föreställningar om kön, begär och relationer i ett medialt sammanhang.

Foucaults (1977, s. 201–202) begrepp panoptikon används i denna studie för att analysera hur ständig övervakning kan påverka individers beteende och självreglering. Panoptikon beskriver en maktstruktur där individer anpassar sitt beteende eftersom de alltid kan vara observerade vilket leder till självdisciplinering snarare än direkt kontroll.

Begreppet är relevant för detta arbete eftersom deltagarna i *Love Island Sverige* ständigt befinner sig under kamerornas blick, vilket innebär att deras handlingar både kan observeras av produktionen och senare av publiken. Detta skapar en situation där deltagarna inte bara agerar i social interaktion utan även i medvetenhet om att deras beteende dokumenteras, bedöms och potentiellt värderas av en publik.

5. Metod

Studien utgår epistemologiskt från ett konstruktivistiskt förhållningssätt där kunskap förstås som socialt och kulturellt konstruerad genom interaktioner och kulturella representationer. Detta ligger i linje med teorier om genus som performativt och medial representation och motiverar att tolkning och analys av materialet är centrala för att förstå normskapande processer.

Metoden som har valts i denna studie är en kvalitativ tematisk analys. Braun och Clarke (2006, s. 79) beskriver tematisk analys som en metod särskilt lämpad för att “identify, analyse and report patterns (themes) within data”. Valet av kvalitativ tematisk analys är relevant eftersom metoden möjliggör identifiering och tolkning av återkommande mönster och teman i deltagarnas handlingar, interaktioner och mediala representationer. Metoden kopplas direkt till studiens syfte och forskningsfrågor eftersom den gör det möjligt att analysera hur genusnormer reproduceras eller utmanas i *Love Island Sverige* och hur programmet fungerar som en normskapande arena.

Studien har en tolkande och kritisk ansats där fokus ligger på meningsskapande och normproduktion snarare än kvantitativ mätning. Genusvetenskaplig forskning betonar att genus inte är biologiskt givet utan skapas genom sociala praktiker, normer och representationer vilket gör det relevant att analysera både individers handlingar och programmets representationer. Metoden syftar inte till generaliserbarhet i statistisk mening utan till analytisk generalisering där resultaten kan bidra till en bredare förståelse av hur genusnormer konstrueras i liknande mediakontexter.

Analysen genomförs i flera steg med en huvudsaklig deduktiv ansats. Först observeras och kodoas deltagarnas handlingar, språk, kroppsspråk och sociala interaktioner samt programmets visuella uttryck och narrativa struktur. Därefter identifieras återkommande teman och mönster i materialet. Exempel på teman är maskulinitet, femininitet, heteronormativa

relationer, publikmakt och konflikter. De identifierande teman fungerar som analytiska verktyg för att strukturera tolkningen av materialet.

Teman som identifieras kopplas sedan till teoretiska begrepp från Butler (2007), Hall (2013), Connell (1995), Foucault (1977) samt Jamieson (1999) för att analysera hur genusnormer produceras och utmanas i programmet. Braun och Clarke (2006, s. 86) betonar att tematisk analys är en flexibel metod som möjliggör tolkning av underliggande meningsmönster i materialet, vilket gör metoden särskilt användbar för denna studie.

Slutligen kan de vara värdefullt att reflektera över metodens styrkor och begränsningar. Styrkan med tematisk analys är möjligheten att identifiera återkommande teman och normer samt koppla dem till teori för att skapa en djupare förståelse av normskapande processer. Samtidigt finns begränsningar eftersom materialet är producerat och redigerat samt att endast fyra avsnitt analyseras vilket kan påverka generaliserbarheten. Studien gör därför inte anspråk på statistisk generaliserbarhet. Däremot möjliggör den kvalitativa och tolkande ansatsen en analytisk generalisering där de identifierade mönstren kan bidra till en bredare förståelse av hur genusnormer konstrueras och reproduceras i reality-TV och dagens medielandskap.

Samtidigt möjliggör den kvalitativa och tolkande ansatsen en analytisk generalisering. Även om endast fyra avsnitt analyseras kan de identifierade mönstren ge en bredare förståelse för hur genusnormer konstrueras och reproduceras i reality-TV och i dagens medielandskap. Detta visar att fenomen som observeras i dessa valda avsnitt kan reflekteras mer övergripande om normskapande processer snarare än att enbart vara specifika för det analyserande materialet.

5.1 Etiska överväganden

Eldén (2020, s. 63) betonar att när de gäller de etiska forskningsfrågorna behövs de behandlas noggrant och etiskt. Eftersom studien baseras på redan publicerat offentligt tillgängligt TV-material från *Love Island Sverige* behöver inget samtycke inhämtas eftersom studien innebär ingen kontakt med deltagarna. När de gäller personuppgifter samlar inte studien heller in det utan analyserar endast offentligt tillgängligt material från *Love Island Sverige*. Däremot förekommer deltagarnas namn och ålder redan i det publicerade materialet och används endast i analytiskt syfte inom studien. Därför är det inga personuppgifter som lagras eller samlas på egna register.

Eldén (2020, s. 70) poängterar att det är viktigt som forskare att vara medveten om sin egen position och att den kan påverka synen och tolkningarna i programmet. Som forskare gäller det också att vara försiktig med hur deltagarna representeras i materialet. Viktigt som forskare att inte låta sina egna värderingar och syn påverka analysen utan vara tydlig med reflexivitet. Reflexivitvet har använts för att säkerställa att tolkningarna är välgrundade och konsekventa. Dessutom en balans mellan deltagare och program där reflexivitet innebär att beakta både deltagarnas agerande och programmets produktion som faktorer som formar representation för att inte felaktigt tillskriva ansvar enbart på individnivå.

Det finns andra etiska aspekter som är viktiga att beakta som forskare som deltagarnas sårbarhet och representation. Där gäller det som forskare att vara försiktig med att inte förstärka negativa stereotyper eller värdera deltagarnas handlingar moraliskt utan snarare analysera dem inom ramen för genusnormer och medieproduktion. Dessutom är det viktigt att vara medveten om programskaparnas påverkan samt ta hänsyn till i analysen att materialet är producerat och redigerat, vilket innebär att representation av deltagarna inte är neutral. Det är en viktig etisk aspekt eftersom deltagarna tolkas efter deras handlingar och interaktioner. Ytterligare en sak att tänka på är etiska överväganden kring tolkning och publicering. All data används enbart i analytiskt syfte och inga visuella eller textbaserade element återges på ett sätt som kan skada deltagarna. (Eldén 2020, s. 146)

En ytterligare etisk aspekt som är viktig att reflektera över är deltagarnas agens och maktstrukturerna i *Love Island Sverige*. Som forskare innebär en kritisk analys av programmet ett ifrågasättande av de maktstrukturer som format och produktion skapar. Deltagarna i *Love Island Sverige* är begränsade av showens format där regler, produktionsval och programmets struktur styr deras handlingsutrymme. Samtidigt har deltagarna agens, att de fattar egna beslut och agerar utifrån sina egna värderingar och intentioner inom seriens ramar. Som forskare är det viktigt att vara medveten om denna spänning. Deltagarna är samtidigt subjekt med förmåga att agera inom spelet och objekt för produktionens narrativ och tittarnas blick. Att enbart fokusera på strukturerna riskerar att osynliggöra deras handlingsutrymme medan ett enbart individfokus riskerar att dölja de begränsningar som formatet skapar. Genom att beakta båda dimensionerna tas det hänsyn till deltagarna som hela människor med egna intentioner och känslor snarare än enbart som analytiska exempel.

När det handlar om forskarens roll är det viktigt att tänka på forskarens positionering med bakgrund i genusvetenskap och erfarenhet av att analysera media är jag medveten om att mina tolkningar färgas av dessa perspektiv. Reflexivitet innebär inte att forskarens värderingar kan elimineras utan att de synliggörs och görs transparenta som en del av forskningsprocessen. Vidare är det viktigt att tänka på subjektivitet och medveten tolkning. Analysen baseras på tolkning av handlingar och representationer vilket innebär att forskarens subjektivitet är en del av forskningsprocessen.

5.2 Material och urval

I detta arbete kommer fokuset vara på att analysera en reality serie *Love Island Sverige* (2026). Valet av material grundar sig i att reality-TV utgör en central del av dagens medielandskap och påverkar föreställningar om genus och relationer. Studien fokuserar på deltagarna av säsong fem år 2026 där fokuset är att analysera deras handlingar, interaktioner och representationer i utvalda avsnitt av programmet.

Det ska analyseras totalt fyra avsnitt av serien vilket är en avgränsning baserad på studiens omfattning. Avsnitten som valdes är avsnitt fyra, Hemliga kyssen, avsnitt 23, SMS-ranking, avsnitt 25, Friad eller fälld och avsnitt 29, Superfans awards. Varje avsnitt är cirka 45 minuter långt och innehåller olika typer av sociala interaktioner, romantiska relationer och konflikter mellan deltagarna. Programmet *Love Island Sverige* (2026) sänds på TV och finns tillgängligt på streamingtjänsten TV4 play vilket gör materialet offentligt och tillgängligt för analys.

Avsnitten har valts utifrån att de innehåller centrala händelser och konflikter som är representativa för deltagarnas interaktioner och relationer. Övriga avsnitt har inte analyserats på grund av tidsbegränsningar vilket innebär att analysen fokuserar på ett urval som ger en tillräckligt djupgående förståelse för materialets tematik och representationer.

Fokuset ska vara att titta på hur deltagarna i programmet interagerar och visar bland annat sitt kroppsspråk, språket samt hur genusnormer uttrycks. Centrala teman som denna studie kommer att beröra är genusrepresentation om främst maskulinitet och femininet, deltagarnas sociala interaktioner, handlingar och konflikter. Dessutom hur programmet som reality-TV producerar eller utmanar samtida genusnormer samt klippning, narrativ och visuella representationer som förstärker eller utmanar normer.

Materialet är särskilt relevant för en kvalitativ tematisk analys eftersom det innehåller rika exempel på sociala interaktioner, kroppsspråk och kommunikativa uttryck där genusnormer kan observeras och tolkas. Reality-TV formatet möjliggör analys av både deltagarnas agerande och programmets produktion vilket ligger i linje med studiens syfte.

6. Analys

I denna del utgår analysen från fyra avsnitt ur säsong fem av Love Island Sverige 2026. De fyra avsnitten är *Hemliga kyssen*, *SMS-rankning*, *Friad eller fälld* och *Superfans award*. Dessa avsnitt innehåller situationer där relationer, konkurrens och publikens inflytande blir centrala vilket gör dem relevanta för studiens analys av genusnormer och normskapande processer.

6.1 Heteronormativitet som strukturellt villkor

Ett genomgående tema i samtliga analyserade avsnitt i *Love Island Sverige* (2026) är hur heteronormativitet inte enbart fungerar som en social norm utan som ett strukturellt villkor med konkreta och mätbara konsekvenser för deltagarnas deltagande i programmet. Detta kan förstås genom Butlers (2007, s. 91) begrepp den heterosexuella matrisen där kön, genus och begär produceras genom upprepade normativa handlingar. Detta visar hur programmets struktur organiseras kring heterosexuell parbildning och därmed reproducerar heteronormativa genusideal som framställs som naturliga och önskvärda. Som Jamieson (1999, s. 484, 490) påvisar tenderar heterosexuella relationer att präglas av en förväntan om att uppfylla en viss form av heterosexuell parbildning och de genusideal som förväntas följa med den. Denna förväntan blir inte bara social utan strukturellt inbyggd i formatets elimineringslogik där deltagare som inte lyckas uppfylla dessa ideal bokstavligen riskerar att uteslutas. Heteronormativiteten blir därmed inte en bakgrundsnorm utan en aktiv struktur som reglerar vilka relationer som blir socialt möjliga.

Butler (2007, s. 91) beskriver den heterosexuella matrisen som ett system där kön, genus och begär måste framstå som stabila och sammanhängande för att uppfattas som socialt begripliga. Subjekt erkänns endast som begripliga om de följer en linjär koppling mellan kön och heterosexuellt begär. Heterosexualitet framstår därmed som naturlig och självklar medan andra former av begär marginaliseras eller osynliggörs. (Butler 2007, s. 91) Denna matris materialiseras konkret genom att par alltid organiseras som man och kvinna vilket gör

heterosexualitet till den enda legitima relationsformen inom programmets logik. Detta innebär att deltagarnas handlingsutrymme redan är strukturellt begränsat innan individuella val görs.

Detta synliggörs tydligast i SMS-rankningen i avsnitt 23 i *Love Island Sverige* (2026) där samtliga tre tjejer hamnar i botten eftersom de saknar etablerad partner och detsamma gäller två av killarna. Partnerlöshet fungerar därmed som ett strukturellt uteslutningsvillkor (Jamieson, 1999, s. 484–490). Detta kan förstås som att deltagarnas sociala värde inom programmet inte främst baseras på individuella egenskaper, utan på deras position inom den heterosexuella parstrukturen. Avsaknaden av partner gör deltagaren socialt oläsbar inom programmets normativa ramverk, vilket innebär att heterosexualitet inte bara organiserar relationer utan även status och överlevnad i programmet.

Samma logik är inbyggd i villaleken Hemliga kyssen i avsnitt fyra där kyssen konstrueras uteslutande som ett heterosexuellt möte där kyssen mellan man och kvinna framstår som det enda möjliga scenariot inom lekens struktur. Som Jamieson (1999, s. 484–490) menar reproducerar detta en heteronormativ begärslogik där romantisk intimitet endast kan förstås genom binära könscategorier. Genom att denna struktur inte problematiseras framstår heterosexualitet inte som ett val utan som ett naturligt och självklart ramverk för romantik, vilket ytterligare förstärker matrisens normativa kraft. (Butler 2007, s. 91)

Inom ramen för den heterosexuella matrisen fördelas roller och förväntningar dessutom ojämnt mellan könen. Connell (1996, s. 109, 121–122) beskriver hegemonisk maskulinitet som den form av maskulinitet som ges högst status och legitimitet i samhället, vilket innebär att maskulinitet inte bara är ett individuellt uttryck utan en hierarkisk struktur som organiserar relationen mellan könen. Män förväntas ta initiativ medan kvinnor förväntas vara responsiva och tillgängliga. Detta skapar en dubbel bindning för kvinnliga deltagare där deras agerande alltid riskerar att tolkas genom en sexualiserad norm och innebär därmed en strukturell begränsning av kvinnornas agens. Genus blir därmed något som kontinuerligt iscensätts inför både deltagare och publik vilket innebär att kön inte är något man "är" utan något man gör i relation till en normativ blick. (Butler 2007, s. 58,71)

I avsnitt 29, Superfansens awards förstärks detta ytterligare när alla utmärkelser är konstruerade kring heterosexuella par. Kategorin “villans mest kärleksfulla par” som tilldelas Stoffe och Nicole reproduceras hegemoniska föreställningar om vad ett önskvärt par ska vara. Connell (1996, s. 101, 103) betonar att femininet ofta konstrueras i relation till emotionell tillgänglighet och relationsorientering, vilket gör kärlek till en central arena där kvinnlig legitimitet skapas och bedöms. Detta innebär att kärleksfullhet inte bara är en privat egenskap utan offentlig prestation som gör relationen synlig och värderbar inför en publikens blick. Paret existerar därmed inte enbart i relation till varandra, utan även i relation till en bedömande publik som legitimerar deras relation.

Hall (2013, s. 171, 341) menar att representation aldrig är neutral utan alltid innebär ett urval av vad som görs synligt och vad som utesluts. Detta innebär att medier inte bara speglar verkligheten utan aktivt producerar den genom hur betydelser kodas och organiseras. Produktionens val att organisera hela programmets struktur kring heterosexuella parrelationer är därmed inte neutralt, utan ett normskapande val som naturaliserar heterosexualitet som det enda möjliga relationsmönstret. Genom programmets eliminerings logik förstärks denna naturalisering ytterligare eftersom avvikelse från normen får konkreta konsekvenser.

Sammanfattningsvis visar analysen att heteronormativitet inte enbart fungerar som en bakgrundsnorm i *Love Island Sverige* (2026) utan som en strukturell princip som organiserar deltagarnas relationer, status och möjlighet att stanna kvar i programmet. Genom programmets tävlingsformat, lekar och elimineringsystem reproduceras heterosexualitet som det enda legitima sättet att skapa romantiska relationer, vilket visar hur normer inte bara representeras utan aktivt produceras genom programmets struktur.

6.2 Skenbar normkritik som förstärkningsmekanism

Ett av studiens mest analytiskt betydelsefulla fynd är att i *Love Island Sverige* (2026) reproduceras inte enbart genusnormer direkt utan det görs genom en mer subtil och därför

mer effektiv mekanism, det vill säga skenbar normkritik. Detta innebär att programmet iscensätter situationer som framstår som normutmanande, men där de underliggande genus- och maktstrukturerna förblir oförändrade. Ur Butlers (2007, s. 58) perspektiv kan detta förstås som att normer inte bara upprätthålls genom upprepning utan även genom variation inom ramen för samma normativa struktur.

Det centrala i analysen är därmed inte att normer reproduceras utan hur de reproduceras genom att samtidigt framstå som ifrågasättande. Detta skapar en form av vad som här benämns "kontrollerad normkritik" där avvikelse blir estetiskt synlig men strukturellt ofarlig.

Det tydligaste exemplet är villaleken Friad eller fälld i avsnitt 25 i *Love Island Sverige* (2026) där killarna ikläds kostymer som en brottsling och ställs inför rätta medan tjejerna axlar rollen som domare i sexualiserade poliskostymer. Vid första anblick kan detta tolkas som en användning av makt där kvinnor ges auktoritet och män görs sårbara. Men en närmare analys visar att denna maktförskjutning är symbolisk snarare än strukturell. Detta kan förstås som att programmet inte förändrar könsmaktsordningen, utan temporärt iscensätter en omvändning som ändå är inbäddad i samma heteronormativa begärslogik. (Butler 2007, s. 71)

Kostymerna utgör här en central del av den normativa inramningen. Att tjejerna ges polismakt samtidigt som denna makt kopplas till sexualiserade kostymer innebär att auktoritet och sexualisering inte separeras, utan tvärtom samproduceras. Med Connells (1996, s. 102–103, 109) perspektiv kan detta förstås som att femininet i sig konstrueras genom relationen till en heterosexuell blick, där kvinnlig makt alltid riskerar att villkoras av attraktionsvärde. Detta innebär att den till synes stärkande rollen inte bryter med den könade ordningen utan reproducerar den i en annan form.

Lekens struktur förstärker detta ytterligare genom catwalk-sekvensen, där varje kvinna först måste presentera sig visuellt innan hon får utöva sin domarmakt. Detta kan förstås genom Butlers (2007, s. 58,71) teori om performativitet där genus inte är något stabilt utan skapas genom iscensättning inför en normativ publik. Catwalken fungerar här som en ritualiserad

bekräftelse på att kvinnlig auktoritet måste föregås av visuell tillgänglighet. Makt blir därmed inte frikopplad från sexualisering utan beroende av den.

Även straff – och belöningslogiken reproducerar den heteronormativa strukturen. Den dömda killen placeras i bur och utsätts för förnedrande inslag som att få ansiktet kastat med kladdig gröt, medan den "frikända" belönas med en kyss. Detta innebär att kvinnornas tilldelade makt inte riktas mot strukturen i sig, utan återförs in i ett heterosexuellt begärssystem där kvinnlig sexualitet fungerar som belöning. Därmed reproduceras en logik där kvinnlig agens cirkulerar inom ramarna för manligt begär snare än att överskrida dem. Butler (2007, s. 71) menar att handlingar får sin genusmening genom hur de upprepas och tolkas inom rådande normer och det är just denna tolkningslogik som gör maktvändningen skenbar.

Detta blir särskilt tydligt i fallet med Christopher eftersom många av tjejerna ansåg att hans tidigare beteende inte kunde accepteras utan behövde bestraffas. I leken sanktioneras hans beteende genom humor och spektakel. Med Connell (1996, s. 102–105, 121–122) kan detta förstås som att hegemonisk maskulinitet inte enbart upprätthålls genom dominans utan även genom hur avvikelser neutraliseras för att inte hota den övergripande maktordningen. Straffet blir därmed inte en kritik av beteendet utan en återintegrering av det i underhållningslogiken.

Hall (2013, s. 7) menar att representation alltid sker genom kodning där vissa betydelser görs mer naturliga än andra. I detta fall kodas "kvinnlig makt" som något temporärt, estetiskt och beroende av heterosexuell blick snarare än som faktiskt strukturell förändring. Detta innebär att programmet producerar en illusion av normkritik samtidigt som det i praktiken förstärker samma normer det på ytan verkar utmana.

Sammanfattningsvis visar analysen att skenbar normkritik fungerar som en förstärkningsmekanism snarare än ett brott med normsystemet. Genom att iscensätta tillfälliga maktvändningar inom en fortsatt heteronormativ struktur skapas en illusion av förändring, samtidigt som de grundläggande genusrelationerna lämnas intakta. Detta gör att

programmet kan framstå som progressivt utan att faktiskt utmana den normativa ordning som organiserar dess innehåll.

6.3 Publikmakt och panoptisk kontroll

Ett tredje tema i analysen är hur publikens blick fungerar som en disciplinär maktform som påverkar deltagarnas beteende genom självreglering. Detta kan förstås genom Foucaults (1977, s. 201) begrepp panopticism där makt inte primärt utövas genom direkt tvång utan genom en internaliserad känsla av att ständigt kunna vara observerad. I denna form av makt blir individen själv sin egen övervakare.

Denna logik blir central eftersom deltagarna hela tiden befinner sig under kamerornas blick och samtidigt är medvetna om att deras handlingar kommer att bedömas av en publik. Detta innebär att makten inte behöver vara direkt synlig för att vara verksam, utan den fungerar genom att deltagarna själva anpassar sitt beteende efter vad de tror kommer att uppfattas som socialt önskvärt. Detta kan förstås som en form av internaliserad disciplinering där normer inte enbart existerar utifrån utan blir en del av deltagarnas egen självförståelse. (Foucault, 1977, s. 202)

Det analytiskt viktiga här är att självregleringen inte bygger på faktisk kunskap om publikens bedömningar, utan på osäkerhet. Deltagarna vet inte exakt vilka normer som gäller men de vet att de kommer att bedömas. Detta skapar en situation där de kontinuerligt måste "läsa av" sociala signaler och justera sitt beteende därefter. Ur Butlers (2007, s. 58, 71) perspektiv innebär detta att genus inte bara görs inför andra deltagare utan även inför en imaginär publik vars normer aldrig är helt synliga.

Detta blir särskilt tydligt i momentet med superfansen i avsnitt 23 av programmet. Sms-rankningen gick ut på att deltagarna skulle rösta från bäst till sämsta kompatibla par i villan.

Deltagarna informeras om att superfansen har haft inflytande över rankningen över paren trots att detta inte var känt när de röstade. Foucault (1977, s. 201–202) menar att superfansen fungerar därmed som en institutionell och anonym maktinstans som både har konkreta konsekvenser av makt och samtidigt delvis osynlig för deltagarna. Detta innebär att deltagarna inte bara agerar utifrån nuvarande social interaktion utan även utifrån en framtida och okänd bedömning.

Detta kan förstås som en förstärkning av Foucaults (1977, s. 202) begrepp av panoptisk makt som innebär att det är inte bara kamerornas närvaro som disciplinerar utan även föreställningen som en publik vars kriterier inte är tillgängliga. Denna osäkerhet gör makten mer effektiv eftersom den inte kan bemötas eller förhandlas med direkt. Deltagarna måste istället internalisera normerna och själva försöka förutse vad som kommer att belönas eller bestraffas.

Superfansens roll kan därför förstås som en form av Foucaults (1977, s. 201–202) utvidgat panoptikon där makten inte bara utövas genom övervakning utan genom institutionell osäkerhet. Detta innebär att makten inte har ett tydligt ansikte vilket i sin tur gör den svårare att ifrågasätta. Med Halls (2013, s. 7, 171, 341) perspektiv kan detta också förstås som att representation och bedömning alltid sker genom kodade kulturella normer som inte är neutrala, utan bär på historiskt och socialt etablerade föreställningar om kön, relationer och önskvärdhet.

När superfansen rankar deltagarna utgår de inte från neutrala preferenser utan från internaliserade kulturella koder om hur en "bra relation" ska se ut. Detta innebär att deras bedömningar inte är individuella, utan snarare uttryck för bredare samhälleliga normer som reproduceras genom en till synes spontan publikbedömning. Genom att ge dessa bedömningar faktiska konsekvenser av makt i programmet, institutionaliseras dessa normer och blir styrande för deltagarnas fortsatta närvaro. Hall (2013, s. 7, 171) menar att representation alltid sker inom ramen för kulturella koder som både producenter och publiken delar och reproducerar. Det är också analytiskt relevant att reflektera över beteckningen superfans där produktionen konstruerar dem som särskilt kunniga och engagerade som om ett

intensivt tittarengagemang ger legitimitet att döma andra människors känsloliv. Detta normaliserar idén att kärleksrelationer är legitima föremål för offentlig bedömning och att en anonym publik har rätt att avgöra vad som är äkta och inte.

Ett ytterligare intressant inslag är hur denna publikmakt inte bara påverkar eliminering utan också deltagarnas självframställning i realtid. Deltagarna anpassar inte bara sina relationer utan även sitt känslouttryck, konflikter och intimitet utifrån vad de tror är synligt och belönade för publiken. Detta innebär att det sociala spelet hela tiden är dubbelriktat och de pågår både mellan deltagarna och mellan den föreställda publiken och deltagarna. (Foucault 1977, s. 202)

I avsnitt 29 tilldelas Feliz ensam kategorin “vill bli känd” vilket är det mest analytiskt avslöjande exemplet på vilka normer superfansen faktiskt bär på när de träder fram öppet. Till skillnad från de övriga utmärkelserna är denna inte ett firande utan en subtil skuldbeläggning inlindad i ett festligt format. Att vilja bli känd framställs som en egenskap som avviker från programmets officiella narrativ om äkta kärlek och genuina känslor, trots att programmets hela existens som kommersiell produkt är beroende av deltagarnas vilja att synas och exponera sig. Det finns en djup strukturell ironi i att program som är konstruerat för att skapa kändisar delar ut en utmärkelse som bestraffar viljan att bli känd. Hall (2013, s. 63, 70) beskriver detta som representationens dolda ideologi där programmet reproducerar ett narrativ om autenticitet och äkta kärlek samtidigt som det ekonomiskt är beroende av det motsatta. Utmärkelsen fungerar därför som ett sätt att skilja mellan rätt och fel motiv till deltagande. Autenticitet premieras symboliskt samtidigt som programmets struktur bygger på exponering, dramatik och offentlig synlighet. Feliz görs till bärare av programmets egna motsägelser utan att denna motsägelse någonsin behöver erkännas explicit.

Ett ytterligare exempel på hur panoptikons logik verkar i praktiken är tacktalet som obligatoriskt format under Superfansens awards i avsnitt 29. Deltagarna tvingas iscensätta tacksamhet inför superfansens dom innan de ens vet vad domen innehåller vilket är ett tydligt exempel på hur vetenskapen om att bli observerad och bedömd av en institutionaliserad

publik skapar självreglering utan direkt kontroll. Den fullständiga analysen av detta moment återfinns i 6.4.

Produktionens normskapande roll förstärks ytterligare genom de tekniska och dramaturgiska valen. Scener där deltagarna tar initiativ klipps med dramatisk musik och närbild på ansiktsuttryck vilket kodar handlingarna som spännande och socialt belönade. Kvinnliga deltagares initiativ framställs däremot som oväntade eller strategiska vilket håller dem inom ett objektifierande narrativ även när de agerar aktivt. Tittarna erbjuds inte en öppen bild av deltagarnas handlingar utan en normativt laddad föreställning som styr hur handlingarna ska förstås och värderas vilket är precis vad Hall (2013, s. 152, 171) beskriver som representationens politik.

Sammanfattningsvis visar analysen att publikens blick i *Love Island Sverige* fungerar som en disciplinär maktform där deltagarna kontinuerligt reglerar sig i själva relation till en osynlig men konsekvensbärande publik. Genom superfansens institutionaliserade roll förstärks denna dynamik ytterligare eftersom normer inte bara förblir sociala förväntningar utan blir direkt avgörande för deltagarnas öde i programmet. Detta gör att makten inte bara verkar genom observation utan genom osäkerhet, bedömning och internalisering av normer.

6.4 Normbrott och dess neutralisering

Det fjärde och avslutande temat rör hur individuella normbrott är möjliga i programmet men hur det systematiskt absorberas och neutraliseras av den normativa och mediala struktur som omger dem. Det analytiskt centrala är därmed inte att normbrott förekommer utan hur de görs möjliga utan att hota den övergripande ordningen. Med Butler (2007 s. 58, 71) kan detta förstås som att normer alltid innehåller en viss grad av instabilitet men att denna instabilitet samtidigt möjliggörs och begränsas av samma system som producerar normen.

Butler (2007, s. 71) menar att genus skapas genom upprepande performativa handlingar, vilket innebär att normer både kan reproduceras och potentiellt störas genom avvikelse. Samtidigt är denna störning aldrig fri, utan sker alltid inom ramen för de diskursiva strukturer som definierar vad som är begripligt. Detta innebär att även motstånd riskerar att återinföras i normen genom hur det tolkas och representeras.

Det tydligaste exemplet är Malaks agerande i Hemliga kyssen i avsnitt fyra i *Love Island Sverige* (2026). Hon markerar tydligt att hon inte vill kyssas på munnen, eftersom det för henne är en intim handling kopplad till känslomässig betydelse. Detta kan förstås som ett performativt normbrott i Butlers (2007, s. 58, 71) mening eftersom hon vägrar reproducera den förväntade normen om sexuell tillgänglighet och deltagande i gruppens sociala spel.

Det analytiskt viktiga är däremot inte själva handlingen utan hur den inramas av produktionen. Malaks motstånd synliggörs, dramatiseras och görs narrativt användbart i *Love Island Sverige* (2026) vilket innebär att det integreras i programmet berättelse snarare än att stå utanför den. Med Hall (2013, s. 7, 171) kan detta förstås som kodning där producenten kodar in ett föredrag budskap där Malaks val framstår som personligt och undantags artat snarare än som en strukturell kritik av lekens etik. Produktionen presenterar därmed hennes motstånd som ett individuellt personlighetsdrag snarare än som kritik mot programmet normativa struktur. Normbrottet individualiseras och förlorar därmed mycket av sin potentiella systemkritik. Produktionen tillåter därmed avvikelse så länge den kan omvandlas till personligt drama och integreras i programmet narrativa struktur. Normbrottet blir synligt men inte systemhotande.

Detta visar en central mekanism i representationslogiken där normbrott tillåts endast i den mån som de kan omvandlas till underhållning. Avvikelse blir därmed inte ett hot mot systemet utan en resurs för dramaturgi. Detta innebär att makten inte bara ligger i att definiera normer utan också i att definiera hur motstånd mot normer ska förstås. (Hall, 2013, s. 7)

Det är här distinktionen mellan att reproducera och att utmana genusnormer behöver problematiseras. Butler (2007, s. 71) menar att reproducera en norm innebär att upprepa och befästa ett beteendemönster så att det framstår som naturligt och självklart. Att utmana en norm innebär inte enbart att en individ handlar annorlunda utan det kräver också att handlingen representeras på ett sätt som öppnar för normkritik snarare än att absorberas som underhållande drama. Malaks handling är genuint normbrytande på individnivå men produktionens inramning begränsar dess kritiska potential där programmet visar ett normbrott utan att ifrågasätta den norm som bryts.

Malaks resa genom säsongen illustrerar detta med särskild analytiskt skärpa. I avsnitt 29 reduceras hon av superfansen till sin yttre framtoning och tilldelas kategorin “villans snyggaste par”. Det normbrott som i avsnitt fyra framstod som genuint utmanande absorberas och neutraliseras genom säsongens gång där Malak införlivas i den heteronormativa parlogiken och bedöms slutligen utifrån hegemoniska skönhetsnormer av samma publik som bevittnade hennes normbrott. (Butler, 2007, s. 58 & Connell, s. 1995, s.102–105) I Malaks fall väljer superfansens att se kroppen snarare än handlingen. Detta visar att normutmaning inte är ett tillstånd utan en process som kontinuerligt kan återerövrats av den normativa ordningen. (Hall, 2013, s. 7, 171)

Studien identifierar här en viktig skillnad mellan olika former av motstånd. Malak utmanar normen inifrån den sociala interaktionen, medan Lazaro i avsnitt 29 istället riktar sitt motstånd mot själva strukturen genom att kasta priset i poolen. (Foucault, 1977, s. 202) Detta kan förstås som ett mer direkt avvisande av den institutionella ordningen snarare än en avvikelse inom den. Trots detta förändrar hans handling inte systemets logik eftersom elimineringen redan är beslutad. Detta visar att motstånd inom programmet inte har strukturell effekt utan snarare fungerar som dramaturgiskt inslag.

Ceremonins mest analytiskt betydelsefulla moment inträffar när Saga och Lazaro kallas fram för kategorin “villans minst kompatibla par”. De tvingas stå inför gruppen och hålla ett tacktal för en utmärkelse som explicit definierar deras relation som misslyckad. Medan de står där och talar får de via SMS besked om att de kommer att dumpas från programmet.

Butler (2007, s. 58, 71) beskriver hur performativa handlingar skapar och befäster de normer de uttrycker där tacktalet som obligatoriskt format är ett tydligt exempel på hur normer internaliseras och reproduceras genom påtvingad iscensättning snarare än genom fritt val. Saga och Lazaro tvingas iscensätta tacksamhet för sin egen uteslutning och offentligt bekräfta och legitimera den dom som eliminerar dem. Självregeringstrycket är här maximalt eftersom att vägra hålla tacktal eller ifrågasätta superfansens rätt att döma dem är inte ett reellt alternativ inom situationens sociala och mediala logik.

Det är också analytiskt relevant att reflektera över vad kategorin minst kompatibla par egentligen mäter och vem som har definierat kompatibilitet. Saga och Lazaro bedöms som minst kompatibla av en anonym publik utifrån vad de har sett i ett klippt och redigerat TV-program. Deras relation med all dess nyanser, privata samtal och känslor som aldrig visas på skärm reduceras till en ytlig läsning baserad på produktionens urval av material. Hall (2013, s. 171, 341) menar att representation alltid innebär ett val som avgör hur Saga och Lazaros relation uppfattas av superfansen vilket i sin tur avgör deras öde i programmet. Maktkedjan är tydlig att produktionen väljer vad som visas, superfansen dömer utifrån det de ser och deltagarna bär konsekvenserna av en process de varken kan kontrollera eller fullt ut förstå.

Sammanfattningsvis visar analysen att individuella normbrott i *Love Island Sverige* inte leder till strukturell förändring utan snarare återintegreras i den normativa ordningen genom representation, dramaturgi och institutionell bedömning. Motståndet blir därmed en del av systemets funktion snarare än ett hot mot det. Detta innebär att programmets struktur inte bara tolererar normbrott utan aktivt använder dem för att reproducera den ordning de till synes utmanar.

7. Slutsatser

Denna studie har analyserat hur *Love Island Sverige* (2026) säsong fem fungerar som en normskapande arena för genus genom tematisk analys av fyra avsnitt. Syftet har varit att undersöka hur programmet reducerar och utmanar samtida genusnormer och hur deltagarnas agerande förhåller sig till dessa normer. Det analytiska resultatet pekar sammantaget mot en slutsats som är mer komplex än enkel dikotomi mellan normreproduktion och normutmaning, och det är i denna komplexitet som studiens viktigaste bidrag till genusforskningen finns.

Det övergripande mönster som framträder genom analysens fyra avsnitt är att *Love Island Sverige* inte primärt fungerar som en normskapande arena genom att explicit föreskriva hur genus ska utövas utan genom att konstruera situationer där normativt beteende framstår som det enda naturliga och rationella alternativet. Formatets arkitektur, lekarna, röstningarna, kläderna, tacktalen och ceremonierna konstrueras genomgående på ett sätt som naturaliserar den heterosexuella matrisen som grundvillkor och gör heterosexuell parbildning till ett strukturellt överlevnadskrav samt inramar genusnormer som självklara snarare än som historiskt och kulturellt konstruerade. Detta är ett viktigt genusvetenskapligt fynd eftersom det förskjuter analysen från individnivå till strukturnivå och det är inte i första hand deltagarnas val som reproducerar normer utan de ramar inom vilka valen görs möjliga och meningsfulla.

Butlers (2007, ss. 58, 71) teori om genus som performativt bekräftas och fördjupas av studiens resultat men med den viktig analytisk nyansering. Genus görs inte enbart genom upprepade handlingar i social interaktion utan inom ett medieformat som aktivt styr, begränsar och inramar vilka iscensättningar som är tillgängliga och vilka konsekvenser de får. Malaks normbrott i avsnitt fyra illustrerar detta med analytisk skärpa där hennes vägran att delta i Hemliga kyssen är genuint performativt normbrytande på individnivå, men programmet absorberar och neutraliserar normbrottets kritiska potential genom att inrama det som individuell avvikelse snarare än strukturell kritik. Att Malak i avsnitt 29 av superfansen reduceras till sin yttre framtoning tilldelad kategorin "villans snyggaste par" visar hur

normbrott inte är permanenta tillstånd utan processer som kontinuerligt förhandlas och kan återabsorberas i den dominerande normativa ordningen.

Detta är en insikt med visare implikationer för genusforskning om motstånd och förändring där synliga normbrott är inte i sig tillräckliga för att utmana strukturella normer, om de sker inom representationssystem som systematiskt neutraliserar deras kritiska potential. Det är också analytiskt relevant att skilja mellan två typer av motstånd som denna studie identifierar där motstånd mot genusnormer inifrån systemet som när Malak vägrar delta i Hemliga kyssen och motstånd mot systemets rätt att döma överhuvudtaget som när Lazaro kastar sitt pris i poolen. Båda formerna av motstånd neutraliseras av samma normativa apparat vilket visar att systemet är konstruerat för att vara resistent mot individuellt motstånd oavsett om det riktas mot en enskild norm eller mot strukturen själv.

Butlers (2007, s 58, 71) begrepp performativitet behöver i ljuset av denna studie förstås som beroende av mediala infrastrukturer som inte bara möjliggör utan också styr upprepningen av genushandlingar. Det innebär att performativt i reality-TV inte enbart är en fråga om social upprepning utan om hur upprepning organiseras, redigeras och ges konsekvenser inom ett format som själv producerar de normer som det sedan tycks återge.

Connells (1996, s. 109, 121–122) begrepp om hegemonisk maskulinitet och feminitet visar sig vara analytiskt intressant men behöver kompletteras med en förståelse av hur mediala format aktivt producerar snarare än enbart speglar dessa hegemonier. I Friad eller fälld ges tjejerna makt men inom en sexualiserad ram som villkorar och begränsar maktens natur där hegemonisk feminitet inte reproduceras enbart genom deltagarnas beteenden utan genom produktionens val av kostymer, lekens regler och belöningens form. Detta pekar mot en bredare genusvetenskaplig poäng där hegemoniska könspositioner inte enbart upprätthålls genom sociala interaktioner utan även genom mediala och institutionella strukturer som definierar inom vilka ramar interaktioner överhuvudtaget kan äga rum.

Studiens kanske mest originella bidrag till genusforskningen rör superfansens roll som institutionaliserad normativ maktinstans. Tidigare forskning om reality-TV och genus har primärt fokus på relationen mellan produktion och deltagare eller mellan program och publik som passiva mottagare. Denna studie visar att *Love Island Sverige* konstruerar en tredje position, en institutionaliserad publik ges strukturell makt att eliminera deltagare som varken är producent eller passiv tittare utan något analytiskt nytt.

Superfansen utövar normativ makt anonymt och utan insyn i sina kriterier vilket skapar en form av panoptisk kontroll som är mer diffus och därför svårare att ifrågasätta än traditionell producentmakt. När denna makt kulminerar i Awards ceremonin i avsnitt 29 synliggörs dess normativa innehåll explicit men inramas som en festlig ceremoni snarare än som ett maktutövande vilket neutraliserar möjligheten till kritisk reflektion hos både deltagare och publik. Detta är ett mönster med relevans bortom *Love Island Sverige* i ett medielandskap där publikens röst i allt högre grad institutionaliseras genom röstningar, rankningar och sociala medier samt frågan om vilka normer som bärs av och reproduceras genom publikmakt vilket är en central genusvetenskaplig fråga som förtjänar vidare forskning.

Halls (2013, s. 7) teori om medial representation och kodning bekräftas genomgående i studiens resultat som pekar mot en vidare implikation för förståelsen av reality-TV som genre. Reality-TV presenterar sig som autentisk och filtrerat och det är genrens grundläggande löfte till sin publik. Men studiens analys visar att detta narrativ om autencitet är en av de mest effektiva normproducerande mekanismerna i programmet. När genusnormer framstår som naturliga uttryck för deltagarnas äkta personligheter snarare än som produktionsval och begränsningar av formatet blir de svårare att se, ifrågasätta och förändra. Skenbar normkritik om tjejernas maktanvändning i Friad eller Fälld eller Malaks normbrott i Hemliga kyssen fungerar paradoxalt nog som en förstärkning av den normativa ordningen genom att erbjuda en bild av valfrihet och individuell autonomi som döljer de strukturella begränsningarna. Detta är en insikt med vidare genusvetenskapliga implikationer där normutmaningar och normförändringar inte är tillräckliga för att identifiera avvikande beteenden, utan det är nödvändigt att undersöka inom vilka representationssystem dessa avvikelser inramas och vad den inramningen gör med deras kritiska potential.

Detta innebär att studiens sammantagna resultat pekar mot att genus inte enbart förstås som något som uttrycks i social interaktion eller kulturella representationer, utan som något som produceras genom samverkan mellan narrativa, institutionella och affektiva strukturer. Reality-TV blir i detta perspektiv inte en spegel av genusordningar utan en aktiv del av deras produktion och stabilisering

Detta innebär också att reality-TV bör förstås som en central kulturell institution i produktionen av samtida genuslogiker snarare än som enbart en form av underhållning. Dess normskapande funktion ligger i dess förmåga att kombinera intimitet, tävling och publikbedömning i ett och samma system.

Studiens resultat implicerar därmed att analyser av normer i populärkultur inte kan begränsas till att identifiera stereotyper eller avvikande representationer, utan måste fokusera på de strukturer som definierar vad som uppfattas som realistiskt, attraktivt och känslomässigt trovärdigt. Det är dessa strukturer som avgör vilka normer som kan existera som socialt meningsfulla alternativ.

Studiens begränsningar bör reflekteras över i relation till dessa slutsatser. Analysen bygger på fyra avsnitt av en säsong vilket innebär att mönster och tendenser som identifieras inte kan göra anspråk på statistisk generaliserbarhet. Denna kvalitativa och tolkande ansatsen syftar däremot till analytisk generalisering. Som Hill (2015, s.7) konstaterar är det “not possible to understand reality TV unless it can be connected to something else”, och de normskapande mekanismer som identifieras i detta material är inte unika för dessa fyra avsnitt utan reflekterar strukturella logiker i programformatet som helhet och i reality-TV som genre. Materialet är dessutom redigerat vilket innebär att analysen nödvändigtvis är en ansats av den mediala representationen snarare än av deltagarnas faktiska erfarenheter men detta är i sig ett analytiskt fynd snarare än en begränsning eftersom det är just representationen och dess normskapande funktion som studien syftar till att undersöka.

En ytterligare slutsats är att makt i reality-TV inte främst utövas genom tydliga beslut eller explicita regler utan genom designen av situationer där vissa handlingar blir rationella, belönade och därmed självklara. Detta innebär att makt verkar genom vad som görs möjligt att vilja snarare än genom vad som förbjudits. Detta kan förstås genom Foucaults (1977, s. 201–202) teori om panoptikon där makt fungerar genom ständig möjlighet till observation snarare än genom direkt tvång. Studiens resultat visar att deltagarna kontinuerligt anpassar och reglerar sina beteenden utifrån medvetenheten om att bli observerade och bedömda av produktionen, publiken och superfansen. Panoptikonets logik blir därmed central för förståelsen av hur genusnormer reproduceras i *Love Island Sverige* eftersom kontrollen inte främst sker genom uttalade regler utan genom deltagarnas egen självreglering och internalisering av publikens blick.

Framtida forskning skulle med fördel kunna fördjupa analysen av superfansens roll i reality-TV format genom att undersöka vilka demografiska och normativa profiler som ryms inom begreppet superfan och hur deras bedömningar förhåller sig till bredare samhälleliga genusnormer. Det skulle också vara av stor vikt att genomföra komparativa studier mellan olika nationella versioner av *Love Island* för att undersöka hur genusnormer varierar och liknar varandra i olika kulturella kontexter. Slutligen skulle receptionsstudier som undersöker hur olika publikgrupper tolkar och förhåller sig till programmets normativa innehåll kunna komplettera och fördjupa de resultat som denna studie presenterar.

Sammanfattningsvis visar denna studie att *Love Island Sverige* säsong fem fungerar som en kraftfull normskapande arena för genus och inte primärt genom att explicit föreskriva hur genus ska utövas, utan genom att konstruera situationer, format och representationer där heteronormativa genusnormer framstår som naturliga, önskvärda och oundvikliga.

Programmets mest effektiva normskapande mekanism är inte det uppenbara utan det dolda den arkitektur av format, utmärkelser, tacktal och anonyma domar som gör normer till strukturella villkor snarare än till synliga påbud. Det är i denna osynlighet som programmets normskapande kraft är som störst och som behovet av kritisk genusforskning är som mest angelägen. Studien visar också att heteronormativitet i reality-TV inte främst upprätthålls genom tvång eller explicita normer, utan genom produktionen av en känslomässigt engagerande verklighet där heterosexuell parbildning framstår som både naturlig och

nödvändig för social överlevnad inom formatet. Som Jamieson (1999, s. 484, 490) visar tenderar heterosexuella relationer att präglas av en spänning mellan jämlikhetsideal och strukturell ojämlikhet, en spänning som *Love Island Sverige* förstärker och institutionaliserar genom sitt format.

Studiens bidrag till genusforskningen ligger därmed i att visa hur normskapande i reality-TV inte enbart sker genom representation utan genom ett samspel mellan formatets arkitektur, producenternas makt och en institutionaliserad publikinstans, med andra ord ett samspel som gör genusnormer svårare att ifrågasätta just för att de framstår som naturliga snarare än som konstruerade.

8. Referenslista

Tryckta källor

Braun, Virginia & Clarke, Victoria (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology* 3 (2), 77-101.
<https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>

Butler, Judith (2007). *Genustrubbel: Feminism och identitetens subversion*. Göteborg: Daidalos

Connell, Raewyn (1995) *Maskuliniteter*. Göteborg: Daidalos AB

Denby, Alicia (2021) Toxicity and Femininity in Love Island: How reality dating shows perpetuate sexist attitudes towards women. *Frontiers in Sociology* 6:641216.
DOI: [10.3389/fsoc.2021.641216](https://doi.org/10.3389/fsoc.2021.641216)

Eldén, Sara (2020) *Forskningsetik: Vägval i samhällsvetenskapliga studier*. Lund: Studentlitteratur.

Foucault, Michael (1975/1977) *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. New York: Vintage Books.

Hall, Stuart, Jessica Evans and Sean Nixon (1997/2013). *Representation: cultural representations and signifying practices*. London: Sage.

Hill, Anette (2014) *Reality TV*. Abingdon: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203082195>

Jamieson, Lynn (1999) *Intimacy transformed? A critical look at the 'pure relationship'*. *Sociology* Vol. 33 (3): 477-494. [DOI:10.1177/S0038038599000310](https://doi.org/10.1177/S0038038599000310)

Kroon, Åsa (2025) Reality television dating with participants aged 65+: constructing empowered older women and “less than” older men in *Hotel Romance*. *Feminist Media Studies*. Pp. 1-17. DOI:[10.1080/14680777.2025.2572714](https://doi.org/10.1080/14680777.2025.2572714)

Nichols, Kitty (2019) ‘Learning from Love Island? Diversification of the Hegemonic man’. *Frontiers in sociology* 4:72. <https://doi.org/10.3389/fsoc.2019.00072>

Elektroniska källor

Love Island Sverige (2026). Hemliga kyssen. [TV-program]. TV4 Play. 26 januari. <https://www.tv4play.se/program/0baa3858418f0dcd6840/love-island-sverige> [Hämtad 25 mars 2026]

Love Island Sverige (2026). SMS-rankning. [TV-program]. TV4 Play. 26 januari. <https://www.tv4play.se/program/0baa3858418f0dcd6840/love-island-sverige> (Hämtad 2026-03-25)

Love Island Sverige (2026). Friad eller fälld.. [TV-program]. TV4 Play. 26 januari. <https://www.tv4play.se/program/0baa3858418f0dcd6840/love-island-sverige> (Hämtad 2026-03-25)

Love Island Sverige (2026). Superfansens awards. [TV-program]. TV4 Play. 26 januari. <https://www.tv4play.se/program/0baa3858418f0dcd6840/love-island-sverige> (Hämtad 2026-03-25)

Love Island UK (2026). [TV-program]. TV4 Play. <https://www.tv4play.se/program/9fe6872b8b59fedab142/love-island-uk> (Hämtad 2026-03-22)

TV4. (2023). *Så fungerar Love Island Sverige*. <https://www.tv4.se/artikel/5IeoJZNtLG1OP0iUjFXbjY/vad-aer-love-island-sverige> (Hämtad 2026-03-20)

